

Miljøministeriet
Departementet

J.nr. 001-05010

Den

**Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. DC stillet af
Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg**

Spørgsmål DC

”Vil ministeren oplyse, hvornår hun forventer, at et forbud mod de fire farligste ftalater (DEHP, DBP, DIBP og BBP) kan træde i kraft i Danmark?”

Svar

Jeg er glad for, at jeg her får lejlighed til at fortælle om de initiativer, jeg har sat i værk for at få forbudt de fire farligste ftalater DEHP, DBP, DIBP og BBP.

Allerførst vil jeg sige, at der ikke skal herske tvivl om, at jeg er bekymret for de skader, som hormonforstyrrende stoffer – helt generelt – men også som eksempelvis ftalater, kan medføre for os mennesker. Jeg vil ikke spille hasard med hverken børns eller voksnes helbred. Det er baggrunden for, at jeg ønsker jeg at indføre et forbud mod de fire farligste ftalater.

Jeg mener, at den bedste måde er at arbejde for et forbud, der gælder i hele EU. Det giver det højeste beskyttelsesniveau og kan sikre, at de varer, som vi køber over nettet eller rundt omkring på vores rejser i Europa, også er fri for ftalater.

Jeg arbejder derfor i to spor – et EU spor og et nationalt spor. I begge tilfælde kommer reguleringen til at bygge på den samlede udsættelse fra de fire ftalater i de varer, vi normalt omgiver os med – den såkaldte cocktaileffekt.

Ser vi på det nationale forbud først, så har jeg bedt Miljøstyrelsen udarbejde et udkast til en bekendtgørelse, som er sendt i offentlig høring hen over sommeren.

Der er tale om nationale regler, der vil kunne hindre den frie handel med varer inden for EU. Vi har i EU fastsat nogle fælles spilleregler for, hvordan vi indfører sådanne nationale regler. Det er klart at de spilleregler, dem følger jeg naturligvis.

Det betyder blandt andet, at EU-Kommissionen og vores kolleger i de øvrige EU-lande skal have mulighed for at se på vores forslag og give deres synspunkter til kende, inden vi kan sætte forbuddet i kraft.

Når vores danske regler er notificeret, indtræder der en ”stand-still” periode på tre måneder, hvor bekendtgørelsen ikke må sættes i kraft.

Hvis EU ikke fremkommer med bemærkninger inden for disse tre måneder, vil forbuddet kunne træde i kraft – det vil så sige i forhold til tidsplanen nu og her, at det vil være tidligst i begyndelsen af 2012. Hvis EU fremkommer med bemærkninger, vil der, afhængig af den videre proces, kunne gå op til 18 måneder, inden forbuddet kan sættes i kraft, dvs. det kommer ind i midten af 2013.

Risikoen for at EU ikke vil acceptere vores nationale forbud – eller de ønsker en regulering skruet anderledes sammen – mener jeg er til stede. For forbuddet er jo baseret på cocktaileffekten – det er en

tilgang til regulering, der ikke er set før. På denne her måde er vi ude og betræde helt nye stier. Det var det nationale spor.

Vender vi os nu mod EU-sporet, så har jeg fremsendt et forslag til EU regulering i april i år. Forslaget vil efter et kvalitetstjek gennemgå en videnskabelig og socioøkonomisk behandling i EU. Går det som forventet, vil denne proces tage 18 måneder fra forslaget blev fremsendt.

EU-Kommissionen har så efter det tre måneder til at fremsætte et forslag til EU-regulering. Hvis der herefter kan opnås hurtig politisk enighed, vil en EU-regulering – altså den store pakke - formentlig kunne indføres medio 2013.

Jeg er opmærksom på, at spørgeren interesserer sig for, hvordan det her forbud mod ftalaterne forholder sig til de andre nationale reguleringer på kemikalieområdet, som regeringen har indført.

Derfor synes jeg, at det er passende her til sidst kort berøre forskellen mellem situationen med forbuddene mod parabener og bisphenol A og situationen med forbuddet mod ftalater.

For parabener og bisphenol A er der tale om regulering af produkter, der er omfattet af totalharmoniserende direktiver.

Når det er tilfældet, giver beskyttelsesklausulen i de pågældende direktiver medlemsstaterne mulighed for at gribe ind nationalt med en efterfølgende anmeldelse til EU-Kommissionen. Derfor kunne der for parabener og bisphenol A hurtigt udstedes regler og derefter ske anmeldelse af disse til EU-Kommissionen.

Der er situationen altså en anden for ftalaterne. Her er der tale om regulering af en bred vifte af produktkategorier, som for en stor dels vedkommende ikke er omfattet af totalharmoniserende direktiver. Og som nævnt skal nationale regler, der er handelshindrende, notificeres til EU-Kommissionen, inden de kan sættes i kraft.

Jeg håber, at udvalget med denne gennemgang har fået et klart indtryk af de initiativer, jeg har sat i værk på den hjemlige front og i EU-regi – og selvfølgelig også tidsperspektiverne i disse.